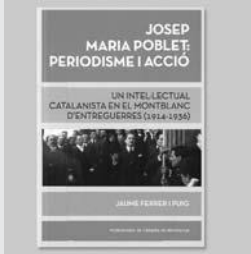

ssenyeres

Jaume FERRER PUIG
Josep Maria Poblet:
periodisme i acció.
Un intel·lectual
catalanista en
el Montblanc d'entre-
guerres (1914-1936)
 Barcelona: PAM, 2018. 316 p.

L'estudi pioner de l'autor sobre el republicà montblanquí Poblet Guarro mostra la rellevància de la relació entre la construcció d'una xarxa de difusió (el periodisme) i una dinàmica sociabilista, el condicionament de les quals no pot ser ignorat en el bastiment d'idees i imaginari nacionalment hegemònics.

La recerca es concreta en aquest sentit, és a dir, en quina mesura la idealitat cultural condiona el programa ideològic de modernització catalanista («cultura del catalanisme»), socialitzat periodísticament, cosa que cal analitzar autònomament respecte del sistema comunicatiu d'un pol urbà que vol actuar com a capital d'un país.

La part més substancial de la biografia intel·lectual de Josep Maria Poblet i Guarro situa una estructura cultural, encara agrària, en el mapa conceptual del noucentisme republicà dels anys trenta. El període fonamental, 1914-1936, s'explica de manera aprofundida al voltant de la «Catalunya-ciutat» i, en conseqüència, es palesa la lluita de Poblet –i del conjunt dels republicans que acabaren ingressant a Esquerra Republicana– per establir un espai cívic a partir de la democratització cultural, motor de qualsevol avenç polític substancial. Per aquest motiu, la recerca detalla matèries civilistes (educació, lectura, patrimoni) i els àmbits d'opinió (de *L'Escut* a *Aires de la Conca*) en què Poblet incidí amb voluntat de substituir costums i mentalitats atàviques, la reproducció de les quals qüestionava qualsevol intent de regeneració social. La relació entre premsa i associacionisme catalanista permet entendre que rere una actitud política existeix un relat, una «literaturització del passat», com esmenta Ferrer Puig, que es volia dominant, i que des de 1903, amb la fundació de l'Associació Catalanista de Montblanc, anà bastint una idea col·lectiva –idealitzada, però eficaçment nacionalitzadora– que qüestionava la mentalitat ruralista. Poblet i Guarro, com mostra Ferrer, era hereu cultural dels primers catalanistes montblanquins de *La Conca de Barbarà* (1903-1908).

XAVIER FERRÉ. ISOCAC/URV